

Sygn. akt III CNP 24/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa E. Funduszu Leasingowego S.A.
w W.
przeciwko J. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 8 listopada 2010 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od J. S. na rzecz E. Funduszu
Leasingowego S.A. w W. koszty postępowania w kwocie 1.800
(jeden tysiąc osiemset) złotych.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w K. zasądził od pozwanej J. S. na rzecz powoda - Funduszu Leasingowego S.A. kwotę 106.951,34 zł. z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Apelacja powódki od tego wyroku została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 marca 2011 r. z powodu nieuiszczenia, przez profesjonalnego pełnomocnika pozwanej, opłaty od apelacji w ustawowym terminie.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 8 listopada 2010 r. powódka zarzuciła, że jest on niezgodny z art. 678 § 1 k.c. w związku z art. 353¹ k.c., art. 65 k.c., art. 58 § 1 k.c., art. 411 pkt 1 k.c. w związku z art. 896 k.p.c., 902 k.p.c. i art. 680 k.c. w związku z art. 659 § 1 k.c., art. 512 k.c. w związku z art. 678 § 1 k.c., art. 409 k.c., art. 410 § 1 i § 2 k.c., art. 415 k.p.c. w związku z art. 366 k.p.c. i art. 199 k.p.c., a także art. 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Pozwana żąda stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu pierwszej instancji, którego nie zaskarżyła skutecznie apelacją z przyczyn leżących po jej stronie.

Dopuszczalność skargi uzależniona jest więc, w świetle art. 424¹ § 2 k.p.c., od dwóch przesłanek – istnienia wyjątkowego wypadku oraz szczególnej postaci niezgodności wyroku sądu pierwszej instancji z prawem, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006/6/113, niepubl. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2011r., II CNP 41/11).

Skarżąca nie wykazała zaistnienia tych okoliczności. Pozbawienie strony możliwości zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji zwykłym środkiem odwoławczym, jaki stanowi apelacja, tylko wówczas uprawnia do oparcia na tej podstawie skargi, kiedy jest skutkiem okoliczności obiektywnie uniemożliwiających stronie wniesienie apelacji, nie zaś wtedy, gdy jest konsekwencją zaniedbań strony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., II CNP 39/10, nie publ.).

Jeżeli strona miała obiektywną możliwość skorzystania z instancji odwoławczej i z tej możliwości nie skorzystała z przyczyn leżących po jej stronie, to skarga jest niedopuszczalna (art. 424⁸ § 2 k.p.c.). Następuje to zarówno przy świadomej rezygnacji z wniesienia środka odwoławczego, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z takiego środka (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r. V CNP 187/07; OSNC-ZD 2008/4/107, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2012 r. V CNP 55/11, niepubl.) Pozwana nie opłaciła należycie apelacji wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego, co stało się przyczyną jej odrzucenia. W istocie skarżąca zastępuje niniejszą skargą o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem środek prawny w postaci apelacji, który przysługiwał jej od kwestionowanego skargą wyroku Sądu Okręgowego, co jasno wynika z treści tej skargi. Skarżąca nie wykazała także, w drodze osobnego i szczegółowego wyводу, aby niezgodność z prawem zaskarżonego wyroku Sądu pierwszej instancji była następstwem naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. i art. 98 w związku z art. 424¹², 398²¹ i 391 § 1 k.p.c..